

משה מספר סיפורים

משה זרעאלי מעין כרמל זכה לפני שנתיים במקום ראשון בתחרות הסיפור הקצר שאירגן עיתון הארץ, עם סיפורו "איימוס", על נברן הנלכד בצינור השקייה בשדה. מעבר להתייחסות אל העכבר, "איימוס" הוא סיפור על מצב של מלכות, בהיבט היותר רחב שלה. בפסטיבל עכו השנה, הוצג המחזה על פי הסיפור וזכה במקום הראשון, עם ביקורות כמו "חוויה תיאטרלית נדירה". על השתלשלות העניינים מסיפור כתוב לסיפור מומחז מספר משה זרעאלי:

"ימאז זכייטו ופירסומו, עורר הסיפור הדים מאוד גדולים, כפי שאני יכול לשפוט. בין היתר נאחזה בו, למן הקריאה הראשונה, הבמאית רות קנר, שמרגע ששמה את עיניה עליו, גמלה בה ההחלטה להפיקו כמופע בימתי. אלי היא פנתה לפני כ-3 חודשים, בסך הכל והציגה בפני את רעיונה. אמרת לה שאני לא מתנגד, אך עם כל העוצמה שיש בו, זה הסיפור האחרון שמתאים להיות מופק כהצגה. ככל שאמרת שזה לא מתאים, היא הלכה והשתכנעה יותר ויותר שזה מתאים. התפיסה שלה דגלה בהיצמדות מאוד הדוקה לטקסט של הסיפור. היא באה לקיבוץ כדי להכיר את הרקע והנושאים, את הגיית הדברים. יש הרבה מושגים טכניים מעולם ההשקיה, זהו סיפור מובהק של הוויית חיי השלחין. היא טיפוס אורבני לחלוטין כמו הרבה אנשים שבכלל לא יודעים מה זו ממטרה, שטוצר, נברן. אומנם בסה"כ הדברים האלה מאוד לא חשובים, בשורה התחתונה, אך

בכל זאת עניין אותה לדעת מה זה קולטיבטור, גיון דיר וכיו ואיך מבטאים נכון את שמות אנשי הצוות, כדי להיות אוטנטית. ההצגה הזו, שלא האמנתי בה וציפיתי לתוצאה לא טובה, בסופו של דבר, נגעה וריגשה הרבה אנשים.

כמו בסרט "הסנדק" היא קטפה את כל האוסקרים: מקום ראשון להצגה, לבמאית, לשחקנית ואפילו לתפאורנית. ההצלחה המרשימה של איימוס בפסטיבל עכו, היא קודם כל של הבמאית וצוות השחקנים. מה שהוצג על הבמה היה הפרשנות שלה והאמירה התיאטרלית שלה. נכון שהיא לקחה סיפור טוב ושיתפתי אתה פעולה לכל אורך הקו (למרות שניסיתי בתחילה לרפות את ידה), אבל לקחת סיפור שאינו מחזה, על שפתו הגבוהה ועולם מושגיו המאוד ספציפי ולתת לו ביטוי באמצעים פשוטים. אין ספק שזה ההישג שלה".

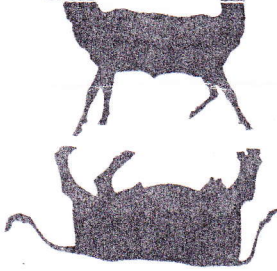
בתוכנית להביא את ההצגה למרכז מיר"ב. תוכלו להתרשם בעצמכם.

מתוך ההצגה בפסטיבל עכו.
צילום: יוסי רוקטלי, "קיבוץ".

תמונות בתערוכה

בשבוע שעבר נפתחו שלוש תערוכות חדשות במוזיאון ינקו דאדא בעין הוד: "מתחזקת נופלת" - רוד פירחי לינברג - הגוף הנשי ככלי לבחינת מושגים אנושיים. "בגוף הטקסט" - רות קסטנבאום בךדב - מפגש בין ציורים של גוף האדם לגופי טקסט. "יובל שאול" - עבודות העשויות תפרות בעלי חיים (בתמונה)

שלום לטרובדור למאיר אריאל ז"ל

נפשו רגועה / מתיידד עם המוות / בקצוות מילים / נוגע / בפינות אופק / רקיע נעול / שמיים ריקים / לא חש כלום / מאחר לחרטה / גיטרה / תיבת תהודה / ריקה / פונדק עולם / נעול / מיתר קרוע / וכל זה בעבר / קרוב מאוד / פוסע מול שמיים / נמוכים / עטוף בשקט / פניך / מלאות עננים /

כוכבים / חפנו שערך / לבנה ליטפה / קו שפתיך / ואתה / תשיר לנו / עד / סוף ימינו.

יריב אמיתי, הבונים